

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Városi közgyűlés.

Pécs, 1896. április 20.

Puszkaporszag fojtó gőze töltötte be a levegőt ma reggel a városi közgyűlési teremben s a folyosón; a tisztelt városatyák farkas szemet néztek egymással s el voltak készülve a legveszedelmesebb emóciókra, mert a közönségben csudálatos módon el volt terjedve annak hirtelű híre, hogy az ellenzék a Fehérvári-Grómon feliratok ügyében skandalumot akar provokálni s ennek a hangulatnak kellő előkészítése céljából a helybeli kormányparti ujság már napokkal ezelőtt világgá kürtölte, hogy az ellenzék három tagja fogja a polgármestert ez ügyben interpellálni, mintha bizony interpellációra szükség lett volna akkor, a mikor ez a tárgy a közgyűlési tárgysorozat élén figurált.

Persze a városi közgyűlésen, ezen a Tisza Kálmán képére és hasonlatosságára megteremtett fiók-parlamenten mindjárt skandalum-számba megy az, ha valaki a város mindenható polgármesterének, vagy — a mint pápáként ma magát jellemezte — a „servus servorum Dei“-nek valamely cselekedetét kritizálni merészi.

De hát azért a kik skandalumot vártak, ebbeli várakozásukban azért nem csalódtak, mert skandalumnak bizony elég skandalum volt a közgyűlés többségének az a határozata, a mely helyeslő tudomá-

sul vette a város polgármesterének azt az eljárását, hogy a közgyűlés jogát a maga részére elkönfiskálta s a város közönsége nevében osztogatott bizalmat a nélkül, hogy a közönség törvényes képviselőjét véleménye felől eleve megkérdezni érdemesnek tartotta volna.

A piéce de resistance-t képező felirati ügynek ilyképpen való elintézése után feltűnő módon megritkultak a közügyek iránt érdeklődő városatyák sorai, pedig hát volt ám még soron elég a város jólétét és fejlődését érdeklő tárgy.

Ilyen volt a millennium megünneplésének kérdése, a melynél Perls Ármindr. igen helyesen mutatott hivatalos program sovány voltára, de hát ezt is elűtötték azzal, hogy az emelkedett szellemű hazafias ünneplést nagy bölcsen áthárították a társadalom vállaira, talán azért, mert a hazafias lelkesedés nem egészen lenne stilszerű a törvényhatósági képviselő egyéb ténykedései mellett.

De azért elfogadták a hivatalos program mellett Egrý Béla dr. indítványát, hogy a millenárius és a városi tisztviselők nyugdíjába háromszorosán számítassék, valószínűleg abban a reményben, hogy a kormány azt úgy sem fogja jóváhagyni, s akkor a polgármester újra szavazhat bizalmat „rólunk — nélkülünk.“

Jött aztán a nagyszabású kövezési terv, a melynél volt egy csomó hazabeszé-

lés s mindegyik városatyája a maga utcáját mondta a legmostohábbnak.

A városi közvágóhid építése is a megvalósulás stádiumába lépett a mai határozattal, hacsak a hozzá kapcsolt sertésvágóhid és marhavásártér ügye ismét nem fognak belekapaszkodni ennek az ügynek lassan haladó szekerébe.

Volt aztán változatosság kedvéért egy kis helypénzszedési vita s egy kis cselédrendtartási szenteltvíz.

Végül tudomásul vette, de nem pártolta a közgyűlés a soproni szájkosár feliratot, bár elég erélyes hang emelkedett annak visszautasítása mellett, de hát a polgármester azt mondta, elég azt eltemetni, minek azt még fejbe is verni.

A közgyűlés lefolyásáról egyébként a következő részletes tudósításban számolunk be:

*

Rég nem látott városatyák jelentek meg ma a közgyűlési teremben és az ujonváasztottakkal, no meg a rendes közgyűlési látogatókkal együtt színültig töltötték meg a termet. Pont 9 órakor bevonult Kardos Kálmán s főispáni elnöki megnyitójában bejelentette, hogy a jövő közgyűlést május első napjaiban véli szükségesnek megtartani, miután pedig ez a legközelebbi közgyűlés fog a tisztújítással foglalkozni, kéri a tárgysorozat 8.) pontja alá sorozott igazoló választmányi jelentés fölolvastatását most mindjárt elővételni, hogy az ujonnan választott

„Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az én diplomám.

Heten voltunk, — mint a karsaiak — élő testvérek, közülünk én voltam a legidősebb s mondanom sem kell, — a legbölcsebb. Egyik nővérem már férjénél volt, férje — s így e révén az én kedves sógorom. — egy igen kedélyes ember, a báró Barkóczy uradalmak főerdésze. Származására nézve cseh volt az Isten adta, s tőle tudtam meg, hogy bodogult atyja trombitás volt egy cserepár ezredben.

Hogy sógorom az atyja mesterségét egyáltalán nem örökölte, azt onnan tudom, mert semmiféle hangszerhez nem értett, s füttyölni is csak annyit tudott, a mennyi „Neró“ nevű vadász kutyájának hívására volt elegendő. De annál szenvedélyesebb vadász és kitűnő lövő hírében állott.

Én eme nemes sportnak nem voltam valami nagy kedvelője. — Elég különös, de úgy van, hogy félttem a saját puskámtól, s épen azért lőni átkozottan rosszul tudtam; valószínűleg azért, mert mikor fegyveremet elsütöttem, Isten tudja ösztönszerűleg mindkét szememet behunytam.

Jó sógorom az általa elbeszélte nagy vadászkalandjaival, hogy-hogynem, mégis úgy

megkedveltette velem — gyarioróságom dacára — a vadászatot, hogy nem volt a meggyében olyan vadászat, hogy — ha t. i. meghívtak, — részt ne vettem volna.

Szerencsém a vadászatban is kedvezett, mert volt rá eset, hogy akaratom ellenére is találtam, a mit a velem megtörtént sokféle nemű s rangu epizód kétségtelenül igazol.

Végtelenül ideges és félnék természetű voltam s annyira feledékeny, hogy a vadászat bevégeztével rendszerint másoknak kellett figyelmeztetni a történeteknek fegyveremből leendő kivételére. Pedig megesküdtem akkor, mikor egy alkalommal a vadászat után sógorommal a kocsi felültünk s alig hogy a kocsi elindult, puskám elsült s a mellettem ülő sógorom fejéből kilöttem a kalapot, — hogy mindig töltetlen puskával fogok vadászni.

Egy alkalommal sógorom, miután a felügyelete alatt álló erdőségekben elszaporodtak a rókkák, azok irtására hajtó vadászatot rendezett. Én is jelen voltam. Az első hajtás szerencsésen sikerült, már t. i. annyiban szerencsésen, mert még egy fekete rigót sem lőttünk, nemhogy rókat; azonban a második hajtás már meglepő szerencsével végződött, mert idegességemben vagy félelmemben-e, nem tudom, sógorom vörös szőrű vizsláját, azt a szerencsétlen „Neró“-t lőttem agyon.

Végtelenül bántott ez a kutya-szerencse.

Sok álmatlan éjszakát okozott „Neró“; mert egyébként, mint hű ebet, nagyon szerettem.

Néhány hétre rá egy elárvult szarvas vetődött az erdőségbe. Sógorom ismét összehitt egy illusztris társaságot vadászatra, magától értetődik, hogy köztük engemet is.

Szarvas láttam ugyan már az állatkertben korlátok között s a muzeumban kitömve, de még szabadban nem.

Reggeliztünk. Eközben egyik vadásztársam elbeszélte, hogy miként tiporja le vadászat közben a vadászt. — A reggeli többé nem izlett. Idegességem tetőpontra hágott; láttam végtetemet. Szerettem volna rosszulletet szimulálni, de félttem attól, hogy gyávának tartanak, tehát ott maradtam.

A vadászat színhelyére értünk.

Sógorom a vadászokat elhelyezte, s engem egy igen exponált helyre állítva, mondá: „Sógor! jól vigyázz, mert te lész a szerencse fia, a szarvas erre fog kitörni a hajtók elöl; csak a nagy füleire célozz!“

Eme kedves biztatásra minden tagom reszketni kezdett, szívem oly hangosan dobogott, mintha kovács-legények verték volna a vasat odabent; szemeim kápráztak, a fák görbe ágait mind szarvas-agancsnak néztem.

Végre a kürtjel megszólalt s a hajtás kezdetét vette.

Rövid idő múlva iszonyu zörgés, robaj közelgel felém a sűrűből. Szerettem volna

„Utolsó fűzés.“
Magyar
osztály sorsjáték.

Legnagyobb nyeresmény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona.

Huzás naponta

1896 Május 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	=	korona
1 jutalomdíj	600 000	=	600 000
1 „	400 000	=	400 000
1 „	300 000	=	300 000
1 „	200 000	=	200 000
1 „	100 000	=	100 000
2 „	40 000	=	80 000
2 „	20 000	=	40 000
5 „	10 000	=	50 000
10 „	8 000	=	80 000
34 „	6 000	=	204 000
100 „	2 000	=	200 000
200 „	1 000	=	200 000
2 650 „	200	=	530 000
22 000 „	150	=	3 300 000
25 007	nyeremények és 1 jutalom	=	6 284 000

Ezen 57 nyeresmény közül az utoljára kihuzott kapja a 600 000 korona jutalmát.

III. osztályú vételsorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
69.—	30.—	6.—	3.— forint

Ezen eredeti sorsjegy árakon kívül ajánlott levél portója és nyeresmény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny cím: **Lottoheine ze Budapest.**

II. osztályú sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályú sorsjegy visszaadása és a megújítási díj befizetésével és pedig:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$ sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint

legkésőbbén május 2-ig eszközöndő.

Nyertes sorsjegyeket minden magasságban beváltak.

**Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.**

Ezen hírneves háziszor ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvény-nél, csúznál, tagzaggatásnál és meghüleséknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártó Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

Mily elkerülhetlenül szükséges

a szőlők permetezése

az elmúlt évadban bizonyult be, midőn csakis a permetezett szőlők nem mentek tönkre. Ennek elérhetésére legjobbnak bizonyult

Mayfarth Ph. és társa

szabadalmazott

önműködő
„Syphonia“

szőlővessző

és

növénypermetezője

mely az oldatot szivattyuzás nélkül önműködően a növényekre permetezi. Ezen permetezőkből már sok ezer van használatban és számos dicsérő bizonyítvány mutatja kitűnő voltát valamennyi egyéb rendszerrel szemben.

Ábra és leírás rendelkezésre áll

MAYFARTH PH. és társánál

mezőgazdasági gépgyárak, különlegességi gyár borsajtok és gyümölcs-értékesítési gépek részére

Bécs, II/1. Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzékek és számos elismerő levél ingyen. — Képviselek és ismételadók kívánatosak

Fontos minden kocsit-tulajdonosra!

I. bécs-ujhelyi gyanta- és terpentinelaj-finomító vállalat, kátrány-termékek és zsiradék-árak gyára

Furtenbach Ferenc
Bécs-Ujhelyen.

Bejegyzett

védjegy.

Eddig utol nem ért kenő-képeség.

Új különleges tengely-kenőcs
olaj- és félolaj-tengelyek részére.

Fagyás, a tengely áttűzése és lefolyás kizárva.

Nélkülözhetetlen kijárt tengelyek számára.

Előnyös nyílt teherkocsi-tengelyekre nézve is. — Bármely kenő-készülékénél is alkalmazható.

Vegyileg megvizsgálva! Gyakorlatilag kipróbálva!

Savmentes. Vizmentes. Gyantamentes.

Szétküldés csak eredeti 5 kilós bádog-dobozokban

Egy doboz ára:

Ausztria-Magyarországban bérmentve minden postaállomásra	2 frt 50 kr.
Bosznia-Hercegovinába bérmentve minden postaállomásra	2 frt 75 kr.
Külföld részére Bécs-Ujhelyről	2 frt 25 kr.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

**PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET**

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény int: zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Városi közgyűlés.

Pécs, 1896. április 20.

Puszkaporszag fojtó gőze töltötte be a levegőt ma reggel a város közgyűlési termében s a folyosón; a tisztelt városatyák farkas szemet néztek egymással s el voltak készülve a legveszedelme-ebb emóciókra, mert a közönségben csudálatos módon el volt terjedve annak hite, hogy az ellenzék a Fehérvár-Grómon feliratok ügyében skandalumot akar provokálni s ennek a hangulatnak kellő előkészítése céljából a helybeli kormánypárti ujság már napokkal ezelőtt világgá kürtölte, hogy az ellenzék három tagja fogja a polgármestert ez ügyben interpellálni, mintha bizony interpellációra szükség lett volna akkor, a mikor ez a tárgy a közgyűlési tárgysorozat élén figurált.

Persze a városi közgyűlésen, ezen a Tisza Kálmán képére és hasonlatosságára megteremtett fiók-parlamenten mindjárt skandalum-számba megy az, ha valaki a város mindenható polgármesterének, vagy — a mint pápaként ma magát jellemezte — a „servus servorum Dei“-nek valamely cselekedetét kritizálni merészli.

De hát azért a kik skandalumot vártak, ebbeli várakozásukban azért nem csalódtak, mert skandalumnak bizony elég skandalum volt a közgyűlés többségének az a határozata, a mely helyeslő tudomá-

sul vette a város polgármesterének azt az eljárását, hogy a közgyűlés jogát a maga részére elkönfiskálta s a város közönsége nevében osztogatott bizalmat a nélkül, hogy a közönség törvényes képviselőjét véleménye felől eleve megkérdezni érdemesnek tartotta volna.

A piéce de resistance-t képező felirati ügynek ilyképpen való elintézése után feltűnő módon megritkultak a közügyek iránt érdeklődő városatyák sorai, pedig hát volt ám még soron elég a város jólétét és fejlődését érdeklő tárgy.

Ilyen volt a millennium megünneplésének kérdése, a melynél **Perls Ármín** dr. igen helyesen mutatott hivatalos program s ovány voltára, de hát ezt is elűtötték azzal, hogy az emelkedett szellemű hazafias ünneplést nagy bölcsen áthárították a társadalom vállaira, talán azért, mert a hazafias lelkésedés nem egészen lenne stilszerű a törvényhatósági képviselő egyéb ténykedései mellett.

De azért elfogadták a hivatalos program mellett **Egry Béla** dr. indítványát, hogy a millenáris és a városi tisztviselők nyugdíjába háromszorosán számítsák, valószínűleg abban a reményben, hogy a kormány azt úgy sem fogja jóváhagyni, s akkor a polgármester újra szavazhat bizalmat „rólunk — nélkülünk.“

Jött aztán a nagyszabású kövezési terv, a melynél volt egy csomó hazabeszé-

lés s mindegyik városatya a maga utcáját mondta a legmostohábbnak.

A városi közvágóhid építése is a megvalósulás stádiumába lépett a mai határozattal, hacsak a hozzá kapcsolt sertésvágóhid és marhavásártér ügye ismét nem fognak belekapaszkodni ennek az ügynek lassan haladó szekerébe.

Volt aztán változatosság kedvéért egy kis helypénzszedési vita s egy kis cselédrendtartási szenteltviz.

Végül tudomásul vette, de nem pártolta a közgyűlés a soproni szájkosár feliratot, bár elég erélyes hang emelkedett annak visszautasítása mellett, de hát a polgármester azt mondta, elég azt eltemetni, minek azt még fejbe is verni.

A közgyűlés lefolyásáról egyébként a következő részletes tudósításban számolunk be:

*

Rég nem látott városatyák jelentek meg ma a közgyűlési teremben és az ujonváiasztottakkal, no meg a rendes közgyűlési látogatókkal együtt színültig töltötték meg a termet. Pont 9 órakor bevonult **Kardos Kálmán** s főispáni elnöki megnyitójában bejelentette, hogy a jövő közgyűlést május első napjaiban véli szükségesnek megtartani, miután pedig ez a legközelebbi közgyűlés fog a tisztújítással foglalkozni, kéri a tárgysorozat 8.) pontja alá sorozott igazoló választmányi jelentés fölolvadását most mindjárt elővételni, hogy az ujonnan választott

„Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az én diplomám.

Heten voltunk, — mint a karsaiak — élő testvérek, közülünk én voltam a legidősebb s mondanom sem kell, — a legbölcsebb. Egyik nővérem már férjénél volt, férje — s így e révén az én kedves sógorom. — egy igen kedélyes ember, a báró Barkóczy uradalmak főerdésze. Származására nézve cseh volt az Isten adta, s tőle tudtam meg, hogy bodogult atyja trombitás volt egy cserepár ezredben.

Hogy sógorom az atyja mesterségét egyáltalán nem örökölte, azt onnan tudom, mert semmiféle hangszerhez nem értett, s füttyölni is csak annyit tudott, a mennyi „Neró“ nevű vadász kutyájának hívására volt elegendő. De annál szenvedélyesebb vadász és kitűnő lövő hírében állott.

Én eme nemes sportnak nem voltam valami nagy kedvelője. — Elég különös, de úgy van, hogy félttem a saját puskámtól, s épen azért lőni átkozottan rosszul tudtam; valószínűleg azért, mert mikor fegyveremet elsütöttem, Isten tudja ösztönszerűleg mindkét szememet behunytam.

Jó sógorom az általa elbeszélte nagy vadászkalandjaival, hogy-hogynem, mégis úgy

megkedveltette velem — gyarioróságom dacára — a vadászatot, hogy nem volt a meggyében olyan vadászat, hogy — ha t. i. meghívtak, — részt ne vettem volna.

Szerencsém a vadászatban is kedvezett, mert volt rá eset, hogy akaratom ellenére is találtam, a mit a velem megtörtént sokféle nemű s rangu epizód kétségtelenül igazol.

Végtelenül ideges és félnék természetű voltam s annyira feledékeny, hogy a vadászat bevégeztével rendszerint másoknak kellett figyelmeztetni a történeteknek fegyveremből leendő kivételére. Pedig megesküdtem akkor, mikor egy alkalommal a vadászat után sógorommal a kocsi felültünk s alig hogy a kocsi elindult, puskám elsült s a mellettem ülő sógorom fejéből kilöttem a kalapot, — hogy mindig töltetlen puskával fogok vadászni.

Egy alkalommal sógorom, miután a felügyelete alatt álló erdőségekben elszaporodtak a rókok, azok irtására hajtó vadászatot rendezett. Én is jelen voltam. Az első hajtás szerencsésen sikerült, már t. i. annyiban szerencsésen, mert még egy fekete rigót sem lőttünk, nemhogy rókát; azonban a második hajtás már meglepő szerencsével végződött, mert idegességemben vagy félelmemben-e, nem tudom, sógorom vörös szőrű vizsláját, azt a szerencsétlen „Neró“-t lőttem agyon.

Végtelenül bántott ez a kutya-szerencse.

Sok álmatlan éjszakát okozott „Neró“; mert egyébként, mint hű ebet, nagyon szerettem.

Néhány hétre rá egy elárvult szarvas vetődött az erdőségbe. Sógorom ismét összehitt egy illusztris társaságot vadászatra, magától értetődik, hogy köztük engemet is.

Szarvast láttam ugyan már az állatkertben korlátok között s a muzeumban kitömve, de még szabadban nem.

Reggeliztünk. Eközben egyik vadásztársam elbeszélte, hogy miként tiporja le vadászat közben a vadászt. — A reggeli többé nem izlett. Idegességem tetőpontra hágott; láttam végzetemet. Szerettem volna rosszulletet szimulálni, de félttem attól, hogy gyávának tartanak, tehát ott maradtam.

A vadászat színhelyére értünk. Sógorom a vadászokat elhelyezte, s engem egy igen exponált helyre állítva, mondá: „Sógor! jól vigyázz, mert te lész a szerencse fia, a szarvas erre fog kitörni a hajtók elöl; csak a nagy füleire célozz!“

Eme kedves biztatásra minden tagom reszketni kezdett, szívem oly hangosan dobogott, mintha kovács-legények verték volna a vasat odabent; szemeim kápráztak, a fák görbe ágait mind szarvas-agancsnak néztem.

Végre a kürtjel megszólalt s a hajtás kezdetét vette.

Rövid idő múlva iszonyu sörgés, robaj közelge felém a sűrűből. Szerettem volna

bizottsági tagok már mint igazoltak veheszenek részt ezen a közgyűlésen.

Littke József: A tisztújító közgyűlés előtt kellene tárgyalni annak a kiküldött bizottságnak a jelentését, mely a tisztviselők fizetéseinak feljavítására adna véleményt; mert megfordítva nem lehet cselekedni.

Aidinger János polgármester: Szivesen hozzájárul Littke indítványához, hanem kérnie kell ennek a bizottságnak a kibővítését; mert megtörtént bizony, hogy tartottunk 8—10 ülést, de hát az ülésen egy tag jelent meg. Múltkor tehát beleegyezni, hogy a közügyek iránt érdeklődő több bizottsági tagot meghívassak ebbe a szűkebb bizottságba.

Elfogadtatott.

Nendvich Andor aljegyző olvassa esután az igazoló választmány jelentését a március 15-én megválasztott bizottsági tagok névsorával. A javaslat értelmében az összes megválasztottakat igazolja a közgyűlés.

Fehérváry & Gromon fiastroma.

Percekig tartó mélyszéles csend követte az igazolást kimondó főispáni enunciaciót, jelesre ez által a közgyűlés kebelében mint egy parázként égő sponvedélyeket, melyeket a következő tárgy fog lánggra lobbantani.

Nendvich Andor aljegyző olvassa a Fehérváry bárónak és Gromon Dező honvédelmi államtitkárnak a város közönsége nevében annak tudta nélkül elmenesztett részvétiratokat egész terjedelmükben. „Bátrak voltunk — egymond a polgármesteri jelentés — ezeket a mellékelte fölíratokat intézni a közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében. Együttal a leérkezett válaszokat is van szerencsém mellékelten bemutatni. (Főlkialtások: Tudomásul vesszük!)

Főispán: E szerint tudomásul vétetik? . . . (Helyes.)

Pleininger Ferenc: Méltóztassék előbb fölolvastatni a válaszokat is, mert csak akkor vehetünk valamit tudomásul, ha egyszerűen tudjuk is, hogy mi van benne.

Nendvich Andor aljegyző: olvassa a Fehérváry báróhoz intézett részvétirat teljes szövegét Aidinger és Majorossy aláírásával. (Éljenzés.) Hasonló szövegű ezzel a másik, az államtitkárhoz intézett fölírat.

Főispán: A feleleteket is kérem.

Nendvich Andor aljegyző: (Olvasza.)

Pleininger Ferenc: Az imént elő-

helyemet elhagyni, de lábaim megtagadták a szolgálatot. A sürgős már egész közelmében volt, midőn egy nagy állat árnyékát a sűrűben megpillantottam. Hogy el nem találok, abban biztos voltam, de hogy a vad irányt változtasson, tehát rádúpláztam. Erre a vad megállott, én újból töltöttem s mikor ismét löni akarok, hallom ezen ismert hangokat:

I . . . á . . . I . . . á . . . I . . . á . . .
jobban megközelítettem s akkor láttam, hogy — Isten bocsásd bűnömöt — meglőttem a kondás szamarát.

Nem vártam be a vadászat végét, azonnal haza mentem s otthon az volt az első teendőm, hogy fegyverem csövét bepecsételtem, nehogy valamikor eszembe jusson vele vadászni.

Másnap az erdővéd egy pakkot hozott, azt mondván, hogy sógorom küldötte. Gondoltam, hogy előzékeny sógorom tegnapi fáradságomért egy fáccánnal lep meg. Felbonítottam s a sok papir-tekercsből kihullott a padlóra egy . . . nagy számfűl, — s azon egy papírlap, a melyen ez állott:

„Ha a szarvast szerencsésen meglőtted, Itt cimere, — egészséggel viseljed.“

Havas Lajos.

terjesztett jelentésből értesültünk róla, hogy Pécs város közönségének tudta nélkül közéletünk két szereplő egyéniségének a város polgármestere és főjegyzője bizalmat szavazott.

Bevégzett ténnyel állunk az emkőst, tehát most egyéb teendőnk nem is lehet, mint tudomásul venni, mert hisz csak nem mondhatjuk, hogy ime, vedd vissza a közönség iratodat, mert hiba történt a kréta kör ül. Ez udvariasság volna. Hiszen nem a megfeliratosítottak a hibások, hanem azok, kik jónak látták annak idején az iránt a törvényhatósági bizottságot meg nem kérdezni.

Hanem éppen azért, mert ilyen bevégzett ténnyel állunk szemben, nem hagyhatjuk szó nélkül a nagyságos polgármester urnak azon eljárását, hogy ő magának vindikálta a jogot az egész törvényhatóság véleményének kifejezésére. Mert a törvényhatóság egyetemét, a város közönségét a város közgyűlése képviseli; akkor tehát, midőn a polgármester és főjegyző a közgyűlés megkérdezése nélkül rendelkezett: tallépték hatáskörüket; mert ezen bizalmi feliratok nem vophatók egy kalap alá a polgármester reprezentációs jogával, midőn pl. gyászestek alkalmával a város részvétét fejési ki.

Es a mostani részvét-fölírat nem áll minden politikai vonatkozás nélkül; mert államférfiak működése dicsértetik föl benne. A törvényhatóság részéről nyilvánított bizalom egy államférfi irányában politikai működésének bírálatát foglalja magában, mely serkentésül szolgál arra, hogy tovább is így működjen. Az ilyen bizalmi feliratokat az egyszerű részvét-nyilatkozatokkal azonosítani nem lehet.

Hallottam azt a mentséget is, hogy sürgős lévén a dolog, a közgyűlés pedig összehívható nem volt, mert csonka volt, ennél fogva a polgármester a saját hatáskörében intézkedett.

A kik ezzel állanak elő, azok súlyos vádat emelnek a polgármester ellen. Mert ez által beismerik azt, hogy a közgyűlés háromnegyed része jogositva nem leendett határozatot hozni, mert hisz csak negyedrésze lett újra választva. Ha már most a polgármester ezt a háromnegyed részt — ő tudja miért — nem tartotta jogosultnak ilyes határozat hozatalára, annál kevésbé lehet joga a polgármesternek egymagának efféle határozatot minden megkérdés nélkül enunciaciózni.

En tehát ezen feliratoknak egyszerűen tudomásul vétele, de egyszerűen helytelenítése mellett indítványozom, hogy a közgyűlés fejezze ki helytelenítését a polgármester eljárása fölött.

Aidinger János polgármester: Azokra, a miket igen tisztelt előttem szóló mondott, egy kevés megjegyzésem van. Az előterjesztés egyszerűen hivatkozik arra, hogy ezen kondolalás minden politikai vonatkozás nélkülinek tekintendő. Ebbe én politikát belemagyarázni nem tudok és éppen azért nem is oszthatom az előttem szóló véleményét.

Csak egy megjegyzésem van, és ez az, hogy előttem szólott mentséget én tölem egyáltalában semmit sem hallott. Ha az én kompetens fórumom, az igen t. közgyűlés nem tartja helyesnek és elfogadhatónak, a mit cselekedtem, (Majorossy főjegyző közbekialt: És én is!) a kellő konzekvenciákat levonom. Ez a legegyszerűbb dolog.

De tovább megyek. Azt tetézett mondani, hogy ilyen nyilatkozások tételére nincsen jogom. Huszonegy évi praxisom alatt nem egy, vagy kettő, hanem 50 hasonló esetem fordult elő, midőn ilyen udvariassági tények akutak voltak, a legközelebbi közgyűlés alkalmával, utólagos szankcionálás végett az ilyesmit bejelentettem. Még eddig soha sem fordult elő, hogy ez kifogásoltatott volna.

Azon értelmezése a fennálló szabályoknak, hogy a polgármester nincsen jogositva

ilyesmit megcselekedni, csak akkor, ha valami magas állású vendég jön hozzánk, ezt a vasutnál üdvözölni. Hát kérem, ez egyszerűen nem áll. A gyakorlat azt mutatja és a szabályrendelet tényleg úgy értelmezendő, hogy ott, a hol arra alkalom van, igenis a polgármester jogositva van a város nevében fellépni, éppen úgy, mint bármely más testület elnökének, t. i. az utólagos jóváhagyás reményében.

Azt hiszem, hogy miután ezt az egész dolgot pusztán udvariassági aktusnak tekintetem és abba semmiféle politikai belemagyarázást nem engedek, (Közbekialtások: Talán kimagyarázást!) nem lehet elválasztani ténykedésemet állásomból kifolyó jogaimtól. De különben is kérem alásan, a t. előttem szóló ur is a lényegre nézve velem teljesen egyetért, hisz ő is tudomásul veszi a megtörtént dolgot, a különbség csak az, hogy helyteleníti a polgármester eljárását (Majorossy: És a főjegyzőt!) — azt vagyok bátor kérni, ne méltóztassék elfogadni a tett indítványt. (Helyes.) Ha pedig azt méltóztatt gondolni, hogy a szabályrendelet tekintetben nem jó, méltóztassék azt megváltoztatni és erre nézve nekünk a felbatalmazást megadni.

Erreth János orsz. képviselő: Előre bocsátom, hogy ebben a terebben nagyobb tisztelettel senki sem viseltetik b. Fehérváry személye iránt, mint én. Egyenes, nyílt, őszinte jelleme, őszinte esavahihetőségénél fogva csak tiszteletemet érdemelte ki; mert ha ő csak egy szót is ejt ki, kerüljön bár az utolsó csepp vérébe, azt beváltja. De én, t. közgyűlés, ha én ezt kenedálok is, nem lehetséges, hogy ezen tiszteletem, bizalmam egyébképpen nem működése iránt is hasonló legyen.

Magyar ember vagyok. Én azt tartom, hogy a honvédelmi miniszter az osztrák szellem kifejezője. Ennél fogva csak saját nézetemnek adok kifejezést, midőn kinyilatkoztatom, hogy Fehérváry b. első sorban katona, első sorban osztrák. Ezt eltagadni nem lehet, ezt ő maga sem tagadja.

Ha én ebből a szempontból nem helyeselhetem, hogy a par excellence katonának bizalmat szavazzon a város közgyűlése, akkor igen természetes, hogy ezt indokolni is tartozom. Az a röpirat, melyben a miniszter magán becütete is meg lett támadva, politikai vonatkozásokat is tartalmaz. Köztörvényhatóságot pedig arra nézve egyáltalában nem tartok hivatottnak, hogy itt az itélő bíró szerepét töltsen be. Megvan a mód arra, hogy elégtételt szerezzen magának, ott van a bíróság, ott van az eskütétés. Ha ez neki kicsinyes dolog, akkor nem arrogálhat magának semmit, de semmit a törvényhatóságoktól.

De, igen t. közgyűlés, én a jelen időpontot, a hol az osztrák magyar kiegyezés megújítása van a napirenden, mely iparunk, kereskedelmünk és közgazdaságunk tönkretételét kívánja, és midőn Bécs vallási és magyar gyűlöletétől áthatva, nyíltan ellenségül lép föl, mondom, ezt a mostani időt nem tartom arra alkalmasnak, hogy Pécs város közönsége nevében bizalom nyilvánítsék ennek a rendszernek egyik oszlopos tagja iránt. Én ennél fogva hozzájárulok Pleininger barátom azon indítványához, hogy a polgármester eljárása helytelenítsék.

A praxis az volt mindig, hogy a mit a polgármester ily módon tett, azt minig az utólagos jóváhagyás reményében tette. Nos hát, most sem lesz azzal csorbítva a közgyűlés joga, ha elfogadjuk ugyan a tett intézkedéseket — utólag, de egyben helytelenítésünknek adunk kifejezést. (Főlkialtások: Szavazzunk!)

Papp József: (Elég volt! Szavazzunk! Eláll!) . . . Ne tessék erőszakoskodni. Én az előttem szólott igen t. urak véleményei

A közgyűlés erre a tanács javaslatát a kövezési munkálatokra nézve elfogadta.

Helypénzszedési vita.

A tanács javasolta, hogy a közgyűlés intézzen feliratot a kormányhoz, mikép a helypénzszedési jog — mely különben is a városnak ősi kisebb királyi haszonvételi joga — 1897. év végéig hosszabbítását meg, mert eddig tart a város szerződése a helypénzbérlőkkel; időközben pedig állapítsuk meg a módokat, hogy a szerződés lejártával miképpen legyen értékesíthető és helyesebb alapokra fektethető a városnak ez a jövedelmi forrása.

Czirják Ignác ezzel kapcsolatban a helypénzszedés körül tapasztalható visszaélések megszüntetését követeli, mert igaza volt annak az árpádi sváb asszonynak, a ki azt mondta: „Uns zwicken die Herren bei der Mauth, aber wir prügeln die Stadtleut am Platz.“ A kizsartott helypénzeket a város lakossága busásan megfizeti a piacon, mely már is oly drága, akár csak a fővárosi.

Záray Károly dr. szintén kikelt a helypénz zsarolások ellen s a helypénzszedési jogot a város saját kezelésébe vétetni indítványozza.

Papp Jzsef azt a kérdést intézi a polgármesterhez, hogy jogositva vannak-e a helypénz-szedők a helypénzt a vámoknál szedni, mert minden visszaélésnek ez a kútforrása; mire a polgármester azt válaszolja, hogy erre nincs joguk.

Vaszary főkapitány erre kijelenti, hogy a neki kiadott helypénzszedési szerződés értelmében a helypénzszedők nemcsak a vámoknál, de azokon kívül is, a városi területen, jogositva vannak a helypénzt szedni minden oly áru után, a mely nem megrendelt helyre s nem ide való fuvarlevél kíséretében hozatik be; minek ellenében a polgármester megmarad előbbi állítása mellett.

A közgyűlés tehát teljesen tájékozatlan maradt abban, hogy a város két főtisztviselője közül melyiknek van igaza, de a vám-szedési jog meghosszabbításának kérelmezését mégis elhatározta.

Az új közbégőhid.

A pécsi hentesiparosok szövetséget létesítettek, melynek célja a városi közbégőhidtól elkülönített sertésvágóhidat és kikészítési telepet létesíteni. Ha ez létesül, akkor a városi közbégőhid tervezetéből a sertésvágótelep kimarad, mi tetemes költség kimélt helyez kilátásba.

Szükséges továbbá, hogy a közbégőhiddel kapcsolatban marha- és sertésvásártér létesítsék, mely célra 22 holdnyi területre volna szükség s erre legalkalmasabbak lennének a siklósi országutól keletre eső u. n. Batthyány-rétek.

A közgyűlés tehát felhatalmazta a tanácsot, hogy a közbégőhidat 128.000 frt költséggel, ha pedig a hentesiparosok külön sertésvágó telepet létesítenek, 54.000 frt költséggel felépíthesse s a marhavásártér céljaira szükséges terület kisajátítása iránt az eljárást folyamatba tegye.

Kisebbségi tanácsai előterjesztések.

A tanács előterjesztésére ezután elhatározta a közgyűlés, hogy a bányatelepi rendőrkapitányság helyiségének építésére a Rudolfinum alapból 2800 frt kölcsönt vesz fel; továbbá, hogy a Pucher-utcának a felsővámház-utcáig való megnyitása céljából Rausch József telkét 3000 frtért megveszi; nemkülönben, hogy a kórházépítés tulkiadásának és a kórház berendezési költségeinek fedezésére a kórházalap terhére a Rudolfinum-alapból 15.000 frtos kölcsönt vesz fel 10 évi törlesztésre.

A korcsmák, sör- és pálinkamérőkre nézve készült szabályrendelet tervezetét a közgyűlés kinyomtatni rendelte, hogy a bizottság tagjai tanulmányozhassák.

Tripammer Károly ideigl. erdőhivatali segédet a közgyűlés a tanács előterjesztésére 900 frt fizetéssel állásában véglegesítette.

Közürend és közérkölciség.

Következett Várady Ferenc interpellációja a rendőrfőkapitányhoz, melyben előadja, hogy van a városban egy Császár Pepi nevű őrült, ki az utcán, sőt a házakba is behatolva inzultálja a nőket s már nem egyszer gyászos eredményű rémületet okozott egyiknél másikkal. Kérde a főkapitányt, hajlandó-e intézkedni, hogy ez az egyén kellő őrizet alá helyeztessék?

Az interpelláció másik része felhívja a rendőrség figyelmét a titkos prostitúció nagy elterjedésére, minek gyászos eredménye a kórházi bujakóros osztály folytonos zsufolt-sága. Ajánlja a prostitucionális szabályrendelet erélyes végrehajtását.

Vaszary főkapitány válaszában kijelenti, hogy az interpelláló által említett őrült nincs közveszélyűnek minősítve azért rendőri uton nem helyezheti őrizet alá, de jelentést tett a tanácsnak, hogy az illetőnek elhelyezéséről gondoskodjék. — A mi a titkos prostitúciót illeti, annak legfőbb előmozdító a cselédtartó gazdák, a kik cselédeknek e részben korlátlan szabadságot engednek. Saját hatáskörében alkotott cselédrendtartási rendelettel intézkedett a tulságos cseléd-szabadság megszorítása iránt.

Visszaadott kauciók.

A közgyűlés ezután visszaadni rendelte Gánz és társának villamtelepi, Ruepprecht cégnek színházi és Tichy Ödönnek kórházi ovadékait, ez utóbbinak azonban a szerződés szerű szavatossági kötelezettség fentartása mellett.

A mohácsi emlékműre 100 frt lett megszavazva.

Törvényhatósági átiratok.

Győr város átiratát a vidéki házak adómentességének kiterjesztésére vonatkozólag a közgyűlés pártolta és Záray indítványára felhívta a tömérnököket, hogy új területek beépítésének tervezete felett — gondolkodjék.

Sopron város köriratát az országgyűlési szóliásszabadság korlátozása iránt a közgyűlés egyszerűen tudomásul vette.

Még néhány ránk nézve érdektelen átirat tudomásul vétele után a közgyűlés kevéssel 12 óra előtt véget ért.

H i r e k.

Pécs, 1896. április hó 20.

Napirend 1896. április 21-én.

Naptár. kedd, április 21. — Róm kath. Anzelm — Prot. Anzelm. — Görög-kei. (április 9.) Eupsik — Zsidó: Ijar 8. — Nap két 5 óra 3 perckor. — nyugszik 6 óra 56 perckor este. — Hold két 6 óra 30 perckor este, nyugszik éjjel 3 óra 40 pe.ckor.

Időjárás: hőmérséklet 9. Cels. fok meleg, légnymás 752. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett enyhe idő, jelentékeny csapadék nélkül várható.

Színház: Kürty Klára első vendégfellépésével „Nebántsvirág”, operette 3 felvonásban.

— (Porges Ede ünneplése.) Egyszerűségében is megható, igazságában lélek emelő ünneplésnek volt színhelye ma délelőtt 10 órakor a felső kereskedelmi iskola nagyterme. Ekkor tartották ugyanis az intézet tanári kara, volt tanítványai és jelenlegi növendékei együttesen azt az emlék-ünneplést, melyet az intézet megalapítójának, volt igazgatótanárának nyugalomba vonulása alkalmából tiszteletére rendeztek. Délelőtt 10 órára egészen megtelt a szépen feldiszitett

nagyterem ünneplő közönséggel, kiknek sorában ott láttuk Salamon József kir. tanfelügyelőt, az ünneplést nejét és családját, volt tanítványai közül többeket s a helybeli tanintézetek képviselőit is. Mikor az ünneplést a terembe lépett, felállással fejezte ki iránta szerető és hódoló tiszteletét az ünneplésre egybegyűlt közönség s az intézeti énekkar pedig alkalmi himnuszt adott elő. Majd előlépett Bokor Ferenc, keresk. iskolai tanár és az ünneplést érdemeit méltató beszédet tartott. Hangját nem egyszer elnyomta a meghatottság s beszéde végén könyezve ölelte meg az ünneplést. Beszéde közben hullott le a lepel a terem falába illesztett arcképről, mely Porges Edét, mint az intézet megalapítóját van hivatva ott, márványba illesztve, megörökíteni s melyet az intézet jelenlegi növendékei és a volt tanítványok együttesen készítették, a szeretett igazgató iránti hálájuk és kegyeletük maradandó emlékéül. Az ifjúsági énekkar éneke után Trebitsch Ernő, harmadéves hallgató, a növendékek nevében üdvözölte az ünneplést; majd Pataky Vilmos tolmácsolta — meghatottságtól remegő, könyektől elfojtott hangon — az intézet volt növendékei hálás megemlékezését. Most Kondor Béla, intézeti igazgató-tanár olvasta fel Beöthy Zsolt egyetemi tanárnak s a közoktatásügyi tanács elnökének valamint a helybeli polgári leányiskola tantestületének üdvözlését s átadta a mai nap emlékére Róna Béla intézeti tanár által szerkesztett Emlék-lapot. Porges Ede meghatottságtól remegő hangon köszönte meg a tanári kar, volt tanítványai és a növendékeknek ezt a megható figyelmét, melylyel nyugalombavonulásakor meglepték s könyezve bucsuzott el tőlük. Salamon József kir. tanfelügyelő lépett ekkor az ünnepléshez és meleg szavakban üdvözölte azt, mint olyan harcost, ki a közoktatásügynek egy olyan intézetet teremtett, melyre méltán büszke lehet. Az ifjúsági énekkar énekével ért véget a megható ünneplés, melyet ma (hétfőn) este 8 órakor a Vigadóban hangverseny és táncmulatság követ. Az ünneplést igazgató működésének emlékére kiadott Emléklapot Beöthy Zsolt következő sorai nyitják meg: „A tanári pálya hadi pálya: a tudomány, az erkölcs és hazafiság zászlaja alatt. A kik e harcot, életök munkabíró korán át, megharcolták: méltóan tarthatnak igényt a köztiszteltnek mindennél ragyogóbb érdemrendjére.“ Irtak az Emléklapba Várady Antal, az országos színművészeti akadémia igazgatója; Dischka Győző főreáliskolai igazgatója; Incédy Dénes főgimn. igazgatója; Bolgár Kálmán; Dr. Perls Ármán főrabbi; Kozary Gyula; dr. Mihályfi Ernő; dr. Bors Emil, ki az ünneplést élettrajzát közli; Körösi Henrik; Kondor Béla: Lenkei Lajos; Vörösi Mihály; dr. Mutschener Vilmos; Demeter István; dr. Kossutány Ignác; Klingenberg Jakab, népiskolai igazgató; dr. Blau Adolf; dr. Günsberger Samu; Várady Ferenc; Bokor Ferenc, Pataki Vilmos stb. Végül közli az Emléklap Róna Béla tanárnak „Másodvirágzás“ című dramolettjét, melyet a ma esti hangversenyen Agyal Ilka

és Bihari Ákos, szintársulatunk tagjai fognak előadni. Porges Ede Prágában született 1819. május 14-én; 1859-ben lett a pécsi állami izr. minta-főiskola igazgatója és 1875-ben alapította a felső kereskedelmi iskolát, mely ma egyik büszkeségét képezi tanügyünknek.

— **(Betegség- és pénztári közgyűlés.)** A pécsi cipész- és csizmadia betegség- és pénztár tegnap (vasárnap) d. u. tartotta a városháza közgyűlési termében harmadik évi rendes közgyűlését, melynek kezdete ugyan a meghívókön délután 2 órára volt kitűzve, de bizony volt háromnegyed három is, mikor Reisch János elnök a közgyűlést megnyitotta, előadván, hogy a közgyűlést az alapszabályok értelmében a múlt hónapban kellett volna megtartani, de a húsvéti ünnepekre készülő sürgős munkák miatt s az ünnepek miatt is nem reméltek határozatképes összejövetelt s ezért tüzték ki mára a közgyűlést. Rauss István jegyző felolvasta ezután az elnöki jelentést, mely a pénztár múlt évi, immár harmadik évi működéséről szól. A jelentést a közgyűlés tudomásul vévén, következett az igazgatóság jelentése, a zárszámadás kimutatása és a felmentvény megadása s ezzel kapcsolatosan a felügyelő bizottság jelentése. Mindeme jelentéseket — melyeket lapunkban annak idején ismertettünk — a közgyűlés tudomásul vévén, minthogy semmiféle indítvány a gyűlésre bejelentve nem lett, következtek a választások. Rauss István jegyző előterjeszti, hogy az igazgatóság saját kebeléből kiküldött egy kijelölő bizottságot, mely a megválasztandóknak javasolt névsorát elkészítette. Reisch János elnök a névsort először egész terjedelmében javasolja felolvasni, aztán pedig a jelöltek neveit egyenkint s így döntsön felettük a közgyűlés. Kecskeméthy József nem tartja helyesnek, hogy itt a jelöltek felett egyenkint pálcát törjenek; ha ellenzék lenne, úgy az választási cédulákat nyomtatott volna, de így ne törjenek pálcát egyenkint a jelöltek felett, hanem fogadják el a kijelölő bizottság által készített névsort egyhangulag. A közgyűlés ily értelemben is határozott s e szerint egyhangulag megválasztottak rendes igazgatósági tagokul: Reisch János, Rauss József, Kecskeméthy József, Rauss István, Negele Ferenc, Kiss József (szigetvárosi), Koganovszky Antal, Muck Nándor, Karicsai István, Fodor Géza, Rajci Pál, Pozsgai Lajos, Nánási Gyula, Ferber János, Tillmann Fülöp, Kovács István, Stenge Ferenc és Németh Jenő; póttagokul: Lauber Mihály, Balázs János, Leicht Konrád, Szabó Antal, Matia Elek, Turn Ferenc. Felügyelő bizottsági tagok lettek: Dezsői József, Kajdi István, Nagy Lajos, Kelsch János, Beck János, Albrecht Román; póttagok: Orf Gáspár, Ripszám Henrik és Májer József. Végül a választott bíróságba megválasztottak Bottlik Imre, Kelemen József, Szekeres Lajos, Oberhuber János, Reinhardt János. Neuman András rendes tagokul; póttagokul pedig Flóri Imre, Dux Alajos és Rombach József. E szerint a napirend kimerítettén, Reisch János elnök megköszönte a tagok szép számu megjelenését s buzdította őket a segélypénztár támogatására. Majd Kecskeméthy József kért szót és hivatkozva arra, hogy az irgalmasrend 22 pénztári tagot részesített ingyen kórházi ápolásban, míg 1894-ben a városi kórháznak kerek 300 frtot fizetett a pénztár betegápolás fejében, az irgalmasrendnek jegyzőkönyvi köszönet kifejezését indítványozta; valamint azoknak, kik a pénztár gyászlobogójára gyűjtést eszközöltek. Indítványai elfogadtatván, a közgyűlés — melyen a hatóságot Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos képviselte — fél négy órakor véget ért.

— **(Vasárnapi krónika.)** Mostanában ugyan minden verekedés nélkül folytak a vasárnapi ünnepek, de azért ha más nem, az mégis előadja magát, hogy a vasárnap tiszteletére egy-egy ünnepi hangulatban levő atyafi mélyebben talál a boros kancsó fenekére nézni, mint tanácsos, s aztán részegen akar hazamenni, de nem bír. A bor leveri a lábáról; úgy találják meg a rendőrök, eldülve, mozdulatlanul az utcán s mert ott nem maradhat, felrakatják egy hordágyra s ezen a gyaloghinton vitetik be a kórházba, ahol a részegséget nyugodtan kialudhatja. Így járt tegnap Gyurcsák Ferenc asztalos is, akit úgy szedtek fel az utcáról s bevitték a holtészeg embert a kórházba.

— **(A kik likórt lopnak.)** Itt legény mulatott a minap Szedres községben Bosnyák József kocsmájában. Nagy volt a kedv hangzott a nóta, s borultak voltak már a kedélyek, de nem a bánattól, hanem a bortól. Nem mulatság az, gondolták a viglegények, ha az ember csak egyféle italt iszik s így mintegy varáz-intésre, a korcsmáros eltávozta alkalmával mindnyájan neki rohantak a korcsmában elhelyezett likőrös üvegeknek s mintha összebeszéltek volna, mindegyik 7 drb, összesen 35 üveg likórt dugott zsebre, azután mint a kik dolgukat jól végezték, ott hagyták a csárdát s nagyokat kurjantva, de még nagyobbakat nyelve jártak be a falut. s nagy élvezet közepette fogyasztották el az édes italt, azután pedig nehogy corpus deliktit találjanak náluk, az üvegeket földhöz verték. A hős legények kik most keserűen emlékeznek vissza az édes italra, a következők voltak: Horváth József, Balogh Márton, Vajda János, Szarka János és Erdélyi István szedresi lakosok.

— **(Helyszíni vizsgálat.)** Az állami számvétség elnöke Welbanszky Kálmán számvétség- és számvizsgálót küldte ki a kaposvári pénzügyigazgatósági számvéde osztálynál, az adóhivatalnál, az államvasuti állomási pénztárnál eszközrendő helyszíni vizsgálat megejtése végett. Ugyanó fogja megvizsgálni a kaposvári törvényszéki fogház kezelését, nem különben a 19-ik honvédegyalozred 3-ik és 4-ik zászlóaljának pénzügyi és gazdaságtárgyát.

— **(Halálosítás.)** Dominikovic István, városi közkórházi hivatalnok, vasárnap, 39 éves korában elhunyt. Temetése holnap (kedden) délután 5 órakor lesz a közkórházból a budai külvárosi temetőben.

— **(A Petőfi-asztaltársaság)** szombaton díszes hölgykoszoru jelenlétében tartotta meg megnyitó estélyét, mely a városházán felül jól sikerült. 9 órakor az elnök megnyitotta az ülést és egyben elnöki beszédet tartott, melyben kifejtette, hogy mily üdvös egyesületet létesítettek. Ezután következett a titkári jelentés, melyet az alelnök „Utolsó szerelem” című humoros felolvasása követett. Végül egy tag rendkívül kacagató monologot adott elő „Nesse semmi fogd meg jól” címmel, mely folytonos derűtségben tartotta a közönséget. Ekkor következett a tánc s Koródy bandája mellett kiválóan kivirradt a táncoltak a vendégek.

— **(Schwicker már nem kormánybiztos.)** Schwicker Henrik országgyűlési képviselő a múlt esztendőben mint az érettségi vizsgálatokhoz kiküldött kormánybiztos szerepelt. E működése szóba jött a képviselőházban, ahol többen megrótták azt a nemzetietlen szellemet, amely a miniszterhez intézett jelentésében nyilvánult. Így például a lojalitás szempontjából kifogásolta azt a szellemet, amelyben a pécsi gimnáziumban a Rákóczy kor történetét tanítják. A hivatalos lap most közölte az idei érettségi vizsgálatokra kiküldött miniszteri biztosok neveit s e névsorból — igen helyesen — Schwicker Henrik neve most már hiányzik.

— **(Három jómadár.)** Az éjjeli őrök alkalmával kerültek rendőrségünk kezébe, akikről most szó lesz. Mindegyiket, mint hely és foglalkozás nélküli csavargókat tartóztatta le a rendőrség s büntetésük kiállása után, kötött marsrutával a vonatra ültette és — hivatalos nyelven szólva — hazafelé irányította őket. Az első Jalicz Károly, hidasdi születésű és lipódi illetőségű volt; tehát nem kellett neki épen nagy utat megtennie, hogy haza találjon. A másik Fokai Mátyás, szakcsi illetőségű; a harmadik Farkas József, már jó messzire Győrbe való. Az első-kettő-napszámos; Farkas József pedig cipész és esernyőkészítő egy személyben. A három jómadár azonban még ma sem érkezett meg illetőségi helyére; hanem megszőkött és bizonyára ismét a naplopó csavargó életnek áldoz valami ismeretlen vidéken. A rendőrfőkapitányság elrendelte a szőkevény toloncok köröztesét.

— **(Nem irtunk hiába.)** A közelmúltban hírt adtunk arról az elfeledett sirról, melynek bűrökkel, pitypanggal benőtt rokkant hantja alatt egy fiatal színész nő álmodik röpke dicsőségről, elnémult tapokról. Megirtuk, hogy az a Pécsen 1859-ben elhalt Rózsa Antónia a szabadságharcból színésznő lett Takács Ádám felesége és az akkori pécsi közönségnek kedvelt színésznője volt, kinek a budai külvárosi régi temetőben levő sirja fölé a „pécsi nők” azon időben emléket is állítottak. Mindennek harminchét éve mulott és e hosszú idő a sirhalmot elsöpörte s a rajta nyilott virágok helyét pedig bűrök és csalán bitorolják. Hittük, hogy multkori közleményünkre akad valaki, hogy az egykori pécsi nők egykori kedvencének elpusztult nyughelyét pártfogása alá vegye. Biztosra vettük, hogy ha más nem is: az itteni szintársulat megérti szavunkat!... Már azt gondoltuk: hiába irtunk. Dehogy! Rózsa Antónia sirján újra gyepes, virágos hant domborul; kopott sírkövén pedig szerény koszoru hirdeti, hogy van még szív, kiben jószág és poézis lakik. Mint halljuk, e szép tett Bogóllonát, a budapesti városligeti szinkör naiváját dicséri.

— **(Esküvő.)** Molnár Kázmér mohácsi szolgabíró április hó 18-án vezette oltárhoz Stejnica Henrik zágrabi báni táblai tanácsos leányát Micit, Tolnáu.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Tamási tolnamegyei községben a február 25-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. hó 27-én kirakodó pótvásár tartassék.

— **(Ellopott szűr.)** A szeszélyes április előszedeti az emberekkel a téli ruhát, mert bizony 3—4 fok melegben téli gunya nélkül még az edzett polgár ember sem lehet el. Thir Antal is magára vette cifra szűrét a napokban, midőn Báltaszékre hajtatott, hogy ott ügyes-bajos dolgát elintézzé. Utközben azonban betért egy kis sziverősítőre a „Tivoli” csárdába, hogy annál jobban kibírja a hideget. Míg ő a csárdában iszogatótt, az alatt a kocsirolt eltűnt a cifra szűr. Midőn kijött, hogy tovább hajtson, boszankodva vette észre a szűr eltűnését s e feletti keserűségében megvagdosta lovait és egyenesen a csendőrséghez hajtattott, hol megtette panaszát. Az erélyes csendőrségnek sikerült is Radevájevicz Samuel szálkai lakos személyében a tolvajt elfognia, kinek birtokában megtalálták Thir uram szép cifra szűrét.

— **(Forgalmi akadály a déli vasuton.)** A déli vasut barcs-pakráci vonalának Sirac és Pakrác Lipik állomásai között töltéscsuszamlás miatt a teherforgalmat további intézkedésig beszüntették. A személyes podgyászforgalmat a 2013 és 2014. sz. nappali vonatokkal átszállással tartják fenn.

— (Egy község millenniumi ünnepe.) Bölcskén, Tolnamegye e kis községében fényesen fogják megünnepelni az eszedéves ünnepet. Az évforduló reggelén a falu legesebb legényeiből összeállított bandérium kíséri a község kegyurait, Nagy Istvánt és Hanszély Jánost a katolikus templomba, honnan az ünnepi szentmise után a menet a főtérre vonul. Itt Nagy István megnyitó szavai után a dalárda hasznias dalokat énekel, Hanszély János szentandrási földbirtoke pedig az ünnep jelentőségéről mond beszédet. Délután néptünnep lesz a bölcseki erdőben ökörsütéssel és tréfás versenyekkel; este pedig polgári táncmulatság fejezi be az ünnep programját.

— (Leszakadt köveset.) Ma reggelre a József-utcán, a Praindl-féle ház előtt leszakadt a köveset, melynek javítását csak nemrég eszközölték. Szerencsére azonban a köveset leszakadásából baleset nem származott s a hatósági mérnöki hivatal nyomban intézkedett is, hogy a leszakadt köveset helyreállítsák. Ugy látszik, az alaptalaj gyengesége folytán előállott földcsuszamlás okozta a köveset leszakadását, melyet most keményen feltöltött alapra fognak újra építeni.

Művészet, irodalom.

○ Rosenkranz és Guldernstern. Szombaton Náday második vendégfellepte szépsámu községet vonzott a színházba, a páholsorok tömve és a földszint is a két utolsó sor kivételével telve volt. Azonban ez a szép és disztigvált község a csalódás bizonyos érzetével távozott haza és nem igen hiszük, hogy a nézőtér még ennyire is megteljen, mint ezen az estén addig, míg a pót-saison tart pót-színészekkel és Noth-zene-karral. A páratlan és utólrhetlen vendéggel kellene kezdenünk, a kinek művészi színvonalon álló játéka azonban fölment bennünket a kritikától, legfeljebb csak méltatásról lehetne szó, ha megemlékeznénk az ő finom játékaról, melylyel a szellemességgel megirt darab rejtett kellemeit is érvényre tudta emelni. De mivel tudjuk, hogy Magyarországon Nádaynál külön Rosenkranz nem akad, abbahagyjuk a dicsőretet, nehogy még éle sebben kitűnjék a nagy távolság ő közt és a többi szereplők közt. A mi régi ismerőseinket, mint Somogyit, Polgárt, Bognárt, Kovács Mariskát persze ki kell vennünk, ezek jól megállották helyüket és nemcsak az látszik meg rajtuk, hogy szépen összetanultak, hanem meglátszik a tudás, a tehetség is játékokon. Sajnos, az ujon szerződött tagok egyikéről sem mondható el ugyanes, modorosak, szegletes mozdulatnak, mintha lámpalással kellene küzdeniök s bizony az egy Biharit kivéve a többieknek a tehetsége — talán majd csak kifejlődik. A pécsi műértő község annyira érett, hogy nem indul kedvenc és nem kedvenc lapjainak véleményei után, hanem megalkotja a maga önálló véleményét. Mi tehát, mint a közhangulat kifejezésére hivatott organum, csak ennek az általános véleménynek adunk alakot, ha ki nyilváníjuk, hogy az új akvizíciók talán másutt pompásan beválnának, a hol a burleszk szerepek gyönyörködtek a — karzatot, de Pécsen ezzel a mostani társulattal Somogyi sohasem fog többé telt házat csinálni, még ha leszállítja is a helyárat. Náday, a vendégművész, megkapta ugyan az obligát tapsokat és egy babérkoszorút a Péntekesek társasága részéről, és mint mondtuk, hozzá méltólag játezott, az előadás azonban mindvégig vontatott volt s szinte bosszantott az a sok unalmasság, mit a szereplők a darab legérdekesebb részeibe beleerőszakoltak. Végül meg kell emlékeznünk a zenekarról, melyen még a bugaci malacbanda is tultesz. Felvoná-közökben amolyan harmadrangu hippikai intézetben képzeltük magunkat, mi-

dőn rákezde a zenekar, a hol a három golyóval lapdász bohóc produkálja magát. Csak éppen es hiányzott még, hogy félmillióba került nemzeti színházunk nivója a 0-on alul stúyestessék. Eddigalé talán jóakarattól elnézők voltunk a fogyatkozások iránt, de mivel semmi reményünk sincs, hogy valamikor elismeréssel adózzunk az új társulatnak, idejét láttuk elmondani meggyőződésünket, mely teljesen azonos a nagy községével. (* *)

○ A nők barátja. Erről az előadásról is ugyanast a kritikát irhatjuk, mint a megelőző napi s fent méltatott estről. Nádaynak a cimszerepben nyújtott alakítása minden kritikán fölül, de a többi szereplő játéka — talán Somogyinét, Erdélyit és Borost kivéve — minden kritikán alul volt s a szép számban egybegyűlt község elmerenghetett azon, hogy mily élvezetes lett volna es az előadás, ha Náday környezetét a téli társulat tagjai képezték volna.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Pécsi Figyelő“ es évi április hó 15-iki (87-ik) számában „A község köréből“ cím alatt Matievits Mátyás aláírással egy közlemény jelent meg, a melyre — mivel abban nevem is említve van — válaszal tartozom, mert annak nevémmel kapcsolatba hozott állításai nem felelnek meg a valóságnak s így a község megtévesztésére szolgálhatnak.

Arról panaszkodik az érintett közleményben Matievits Mátyás, hogy a honvédségi lótap és kenyér-szállításra ő is, meg Klein Dávid is vállalkozni akarván, a vállalat mégis utóbb Reif Károly és fia cégnek adatott ki kéz alatt. — A kéz alatti kiadás miatt, mit magam sem helyeselek, az illetők több országgyűlési képviselőhöz fordultak, s minek folytán es az ügy az országgyűlésen is szóba hozatott. Gromon államtitkár az interpellációra azt válaszolta, hogy „Matievits Mátyás kisebb gasdaember, ki mindenfelé foglalkozik ugyan, de csakis Klein társaságában.“

Ebben látja Matievits a sértést s erre vonatkozólag mondja a következőket: „Én tehát kerekén kijelentem, hogy az államtitkár urnak esen kijelentése légből kapott koholmány, mert én es ideig még Klein Dáviddal egyetemben semmiféle üzletben, vagy vállalatban részt nem vettem, (dehogy nem!) s kár volt az államtitkár urnak oly rossz forrásból magának információt szerezni, s ha ezeket megbízhatóbb forrásból szerezte volna, akkor igenis megtudta volna azt, hogy Klein Dáviddal ugyan nem, de Papp József és fia, valamint Taplós Ferenc helybeli legtekintélyesebb polgárokkal részt veszek közös vállalatoknál.“

Nos hát, ezek az állítások ellenkesznek a valósággal, mert tény az, hogy volt Matievitsnak Klein Dáviddal társas üzlete, köz tudomásu tény, hogy még ma is csaknem minden árlejtésnél együtt működnek; tény végre az is, hogy Matievitsnek sem velem, sem fiammal, sem Taplóssal — es utóbbinak saját állítása szerint — semmiféle közös vállalatnál semmi része nincsen.

Velem volt ugyan egyszer egy vállalatban része, de es 1894. év végével megszűnt, a mit bizony alig is vártam, s határozottan kijelentem, hogy többet nem is kérek belőle, sőt kérdésemre fiam és Taplós is kijelentették, hogy inkább bocsátkoznak közös vállalkozásba bárkivel, de Matievits Mátyással nem, a magam részéről pedig különösen osztom ezt a nézetet.

Kár tehát a mások nevével takarózni, mert azt tudhatja Matievits is, hogy ha va-

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk

laki nem képes magát a saját nevével es emberségével megvédeni, az hiába hivatkozik mások nevére es védelmére.

Es a való igazság, a melyet köztudomásra hozni kötelességemnek tartottam.

Pécsen, 1896. évi április hó 18. án.

Papp József.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 20-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pénzügyi tárca budgetjének mai folytatásos tárgyalásán első szónok Okolicsányi Sándor volt, a ki a dohányjövédéki rendszer reformálását sürgette. Hasonló szeltemben beszéltek Szederkényi Nándor és Várady Károly, kik után Mezei Mór a kislutri megszüntetését javasolta; Lakatos Károly pedig a só árának leszállítását sürgette.

Horváth Gyula a fővárosi állami tisztviselők érdekében tartott beszédet, követelvén azok millenniumi pótlékának kiadását.

Lukács László pénzügyminiszter rövid felelete után végeztek a pénzügyi tárca összes tétéleivel es így a költségvetés tárgyalása befejezést nyert, a mit a kormánypárt örvendetes éljenzéssel vett tudomásul.

Szünet után tíz vicinális vasutról szóló jelentést vett tudomásul a Ház s ezek után az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— Büntetés elől a halálba.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mátyás József elbocsájtott dohánygyári felügyelő, a ki Hatházy igazgató ellen merényletet követett el, Kolozsvárra bujdo-kolt. A rendőrség ma, mikor lakásába akart bemenni, el akarta fogni, de Mátyás elmenekült. Futásnak eredt s üldözői elől a Szamosba ugrott, a vízben fejbe lőtte magát s azonnal meghalt. Holttestét kifogták. Így került el a büntetést az őnmaga választotta halál segítségével.

— **Értekezlet az általános választási jog érdekében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az általános választási jog érdekében megindított mozgalom ügyében népes értekezlet volt tegnap este a budapesti polgárok 48-as es függetlenségi körében. Közel 500-an gyűltek össze s Ugron Gábor megnyitván az értekezletet, Seffer László jegyző bejelentette, hogy a százás bizottság, a mely a nagy népgyűlést rendezni fogja, megalakult. Az értekezleten beszédeket tartottak Ugron Gábor, Sima Ferenc, Lenkei Gusztáv, Lukács Gyula, Visontay Soma, Borsitzky Kálmán es Kacsiány Géza dr., s végül két szociáldemokrata, a kik a szociálisták nevében jelentették ki, hogy csatlakoznak a mozgalomhoz.

— **Az orsz. kisededő-egyesület közgyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az országos kisededő egyesület ma tartotta meg rendes évi közgyűlését Tisza Kálmánné elnöklete alatt. Hatvan éve, hogy gróf Brunswick Teréz, gróf Festeticheo és Szentkirályi Móríc megalapították a kisededő egyesületet. Az egylet vagyona 294,392 frt 53 krt tesz ki s 120 növendéke van az általa fentartott óvóképzőintézetek. E tisztújításon tiszteletbeli elnökke özv. báró

Eötvös Józsefnét, tiszteletbeli taggá gróf Csáky Albint, elnökké Tisza Kálmánét választották meg.

— **Meghalt újságíró.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Láncosnyák Viktor, hirlapíró, a „Nemzeti Újság“ belmunkatársa, a ki öngyilkossági szándékból hetekkel ezelőtt mellbe lőtte magát, ma Rákoson meghalt.

— **Az önálló vámterület mellett.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az önálló vámterület érdekében vasárnap Budapesten és Kőbányán volt két nagyszabású értekezlet. A f. hó 26-iki országos népgyűlés elnökeivé Kossuth Ferencet és Ugron Gábort jelölték ki.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAISZ JOZSEF
 kiadó.

Rothschild-tapasz

legjobban bevált köszvény, rheumatismus és mindennemű csúszos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild-tapasz, 90 krért (levélbe lyegekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár“ gyógyszerárban

BAYER HUGÓNAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi speciálisok nagy raktára.

585. sz.
 tlk. 1896.

Árverési hirdermény.

A dárdai kir. járásbírósa mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Paschkus Dávid hg. szállósi lakos végrehajthatónak, Popovics Czvetkó hg.-szállósi lakos végrehajthatást szenvedő ellen 48 frt 93 kr. tőkekövetelés és járul. iránti végrehajthatási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területénlevő Hg.-Szállós községben fekvő a hg.-szállósi 276. sz. tkkvben felvett 1877. hrsz. ingatlanra 80 frt, a 371. sz. tjkvben felvett 1926. 1983/181. és 1983/257. hrsz. ingatlanra 186 frt. az 1265. sz. tjkvben felvett 376. hrsz. 253. sorsz. házra és belsősegre 1677. haz. sz. ingatlanra 702 frt, az 1185. sz. tjkvben felvett 1983/228. hrsz. ingatlanra 25 frt és ugyanezen sz. tjkvben felvett 1983/321. hrsz. ingatlanra 90 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi május hó 6-dik napján d. e. 10 órakor Hg.-Szállós községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 8 frt. 18 frt 60 kr., 70 frt 20 kr., 2 frt 50 kr., 9 frt. készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint telekkvi hatóságnál 1896. évi január hó 25. napján. Eljáró albiró helyett **Molnár.**
 kir. albiró.

3760. sz.
 tkvi. 1896.

Árverési hirdermény.

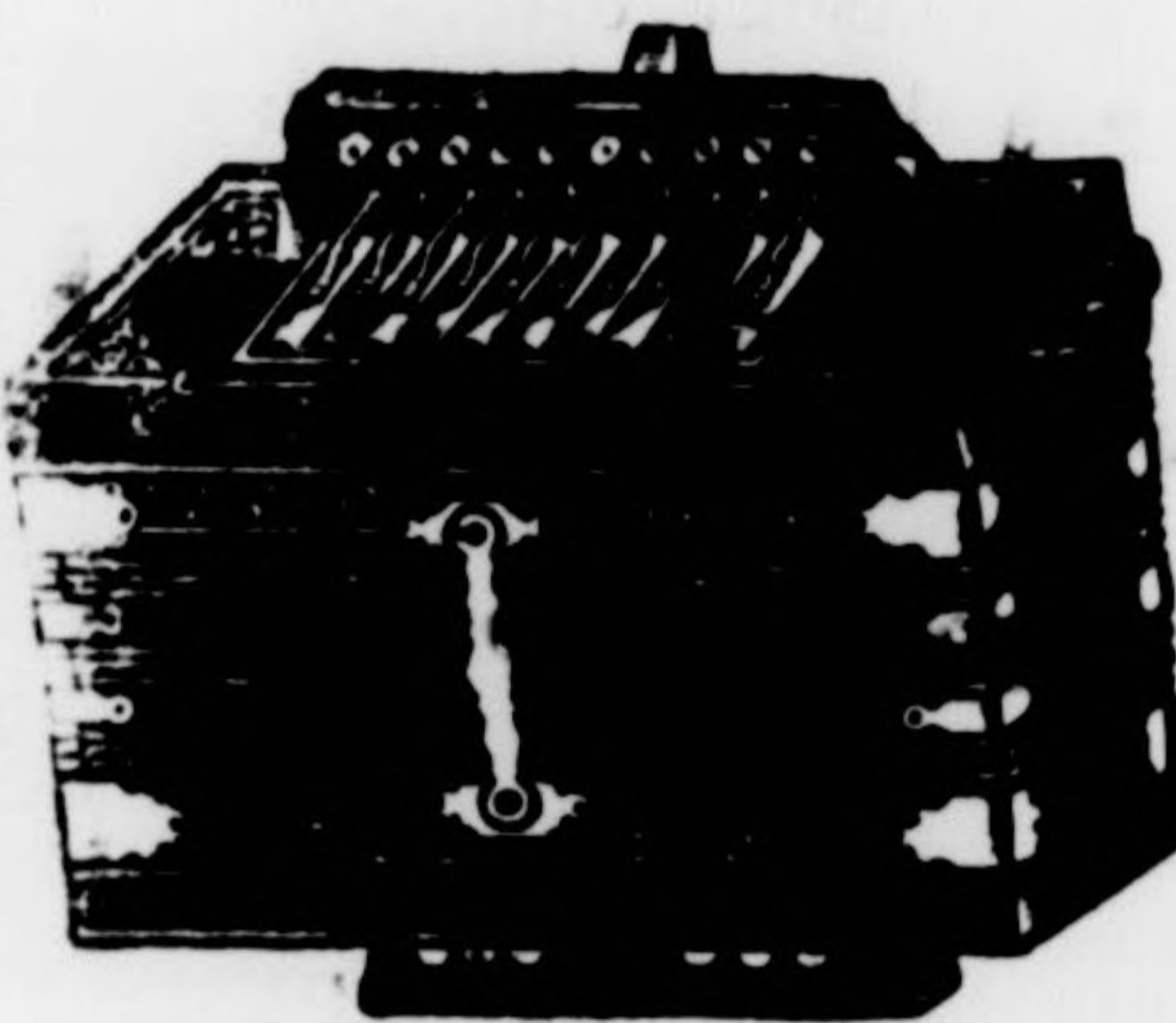
A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ösvegy Kocsur Jánosné szül. Schneider Mária végrehajthatónak Weiss Károly és neje Stibniczky Roza végrehajthatást szenvedő ellen 1000 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírósa területén levő Pécs város határában fekvő a pécsi 5129. sz. tjkvben felvett 1901/911. hrsz. 41/a sz. házra 1970 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingat-

lan az 1896. évi május hó 9-én d. e. 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 197 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi február hó 16 napján. A kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Lukrits István
 kir. táblai bíró.

„Bohemia“

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen harmonikának dupla erős 11 ráncos tömlője van, sarkain órvédőkkel, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával. atb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu 2. sz. nagyságu 15 1/2 x 33 cmtr. 4 frt, valdi aczél hangu 5 frt.
 60 " 3. " " 17 x 34 " 5 " " " " 6.50
 80 " 4. " " 17 1/2 x 34 1/2 " 6 " " " " 8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó, csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonként 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, Graslitz, (Böhmen.)

Siptár Lajos

pécsi kölcsönös segélyző-egyleti pénztárnok

amerikai szőlőtelepein Pécsen a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők

adandók el.

Amerikai alanyok	1000 drb	
	gyökeres	sima
Rupestis Monticola	55.—	28.—
Rupestis Metallica	50.—	28.—
Solonis	32.—	16.—
Rupestis válogatott faj (nagy levelűek)	20.—	10.—
Riparia Selecta (75% portalis)	20.—	10.—
Gyökeres fás ojtványok, kitűnően összeforrva, Rupestis és Solonis alanyokra nemesítve, a legjobb asztali- és borfajok 10 drb.	20.—	—
Ojtványokról levágott legfinomabb asztali és borfajú 80 cm. hossz szu hasai vesszőre ezer drb	—	4.—

A gyökeres, úgy a sima vesszőknél körülbelül 50% ojtásra alkalmas, a többi pedig ültetésre, a sima vesszők hossza 45 és 50 cm. A megrendelés alkalmával 25% foglalóként küldendő be, a többi pedig utánvétellel egyenlített ki. Csomagolás és vasutra szállítás 1000 drb után 50 kr. Nagyobb megrendeléseknél árkedvezmény.

Végül, a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátorodom a t. rendelők figyelmét alábbi bizonyítványra felhívni:

344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítottatik, hogy Siptár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővesző-termelő-telepe magas, száraz és köves hegyen fekszenek, miért is a rólok lekerülő amerikai vesszők nem talvastagok, de annál fásabbak, vékony belűek, sűrű izületűek a tökéletesen megérett, a így könnyen és biztosan gyökeresedők. — Továbbá bizonyítottatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestis Monticola, Rupestis Metallica atb. teljes fajtisztán vannak telepítve. Pécsen, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.
 kir. szőlészeti felügyelő.

Sütőde és ház eladás.

Baranyamegye **Szászvár** községben, mely bányatelep és nagy vidékkel bir, egy **20 év óta fenálló, jó forgalmu konkurrenzia nélküli**

sütőde házzal

együtt jutányos feltételek mellett eladó.

Bővebbet a tulajdonos **Mayer György** sütőmesternél Szászvárott.

1151. sz.
tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság mint te-lekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Buch-vald Simon hg.-szőlősi lakos végrehajtótó-nak, Radics Jektó és Radics Peró hg.-szőlősi lakosok végrehajtást szenvedő ellen 108 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén levő, Hg.-Szőlős községben fekvő, a herczeg-szőlősi 433. tjkvben felvett 691. hrsz. ingatlanból Rádics Jektót és Rádics Perót a végreh. zálogjog bekebelezésekor megilletett $\frac{2}{4}$ részére 193 frt 50 kr., — az ugyanezen tjkvben felvett 1127 hrsz. sz. ingatlanból a végreh. zálogjog bekebelezésekor Radics Jektót és Radics Perót illetett $\frac{1}{2}$ részére 217 frt 50 kr., — az ugyanezen tjkvben felvett 1380. hrsz. sz. ingatlanból Radics Jektót és Radics Perót illetett $\frac{2}{4}$ részre 270 frt, — az ugyanezen tjkvben felvett 1816. hrsz. egész ingatlanra az 1881: 60. t. cz. 156. § a alapján 47 frt, a hg.-szőlősi 455. sz. tjkvben felvett 259. hrsz. sz. egész ingatlanra az 1881: 60: t. cz. 156. §. alapján 49 frt, a Keői 656. sz. tjkvben felvett 792. hrsz. sz. egész ingatlanra az 1881: 60. t. cz. 156. § alapján a keői 959. sz. tjkvben felvett 970. hrsz. sz. ingatlanra 85 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi május hó 5. napján d. e. 9 órakor Hg.-Szőlősön a jegyzői irodában, és délutáni 3 órakor a Keői községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 19 frt 35 kr, 21 frt 75 kr, 27 frt, 4 frt 70 kr, 4 frt 90 kr, 97 frt és 8 frt 50 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal átszámított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz a kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1896. évi február hó 17. napján. A kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság.

Maurer Frigyes
kir. aljársbíró.

578. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság 1896. évi 8093 sz. végzése következtében Dr. Miltényi Miklós ügyvéd által képviselt Fichtl Ignác javára Kovács Antal ellen 200 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 331 frt 50 krra becsült szobabutorok és felszerelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járás-

bíró-ág 9288. 1896. sz. végzése folytán 200 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi március hó 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 31 frt 53 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Pécssett Haltér 1. sz. a leendő eszközzésére 1896. évi április hó 27. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el-fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi április hó 13. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Meghívás.

A hazai szövetkezetek központi hitelintézete mint szövetkezet kötelékébe tartozó **Karancs** községi hitelszövetkezet **1896. évi április hó 26-án d. u. 3 órakor** a község házában

rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 27. §-a értelmében meghivatnak.

N a p i r e n d :

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárszámadások megvizsgálása és felmentvény megadása.
3. Mérleg megállapítása.
4. Tiszta jövedelemről való rendelkezés.
5. Az igazgatóság 3 tagjának választása.
6. Felügyelő-bizottság választása.
7. Netaláni indítványok.

1895. év december 31-én a tagok száma 41, üzletrészeinek száma pedig 175 volt: az év folyamán belépett 41 tag 175 üzletrészszel; kilépett 3 tag 15 üzletrészszel.

A felügyelő bizottság által megvizsgált évi mérleg a község házában kifüg-gesztetett és mindenki által megtekinthető.

Kelt Karancs, 1896. ápril hó 15.

Az igazgatóság.

Vendéglő áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy a pécsi városház kibővítése következtében a jelenlegi helyiségemből kiköltözködni kényszerülve, helyben a **Schwarz féle palotában** levő

VIGADÓ-VENDÉGLŐT

a tánczterem és összes mellékhelyiségekkel együtt **f. évi május hó 1-én** átveszem, a hol e ismert jó izlates ételek és kiváló hamisítatlan italok egész napon át pontos és előzékeny kiszolgálása mellett kaphatók; és azon leszek, hogy **17 év óta** belém helyezett bizalmat továbbra is kiérdemeljem.

Elvállalok bérletet ebéd és vacsorára a házban és házon kívül, továbbá: bankettek, lakodalmak és egyéb ünnepélyek vendéglői el-látását a legjutányosabb árak mellett.

Uj üzletemet a n. t. közönségnek becses pártfogásába ajánlva, maradok

Pécssett, 1896. április hóban

mély tisztelettel

Hirczy Ferencz
vendéglős.

